

ஞானதீபம்

யாழ்ப்பாணம், கரவாட்டி கிழக்கு, கரவாட்டி

அமரர்

உயர்திரு கார்த்திகேச சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

(முன்னாள் இலங்கை பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபன விசேட உதவியாளர்)

அவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த ரூபகார்த்த

நினைவு மலர்

23.05.2016

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம், கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி

அமரர் உயர்திரு கார்த்திகேசு

சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

(முன்னாள் இலங்கை பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபன விசேட உதவியாளர்)

அவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த ஞாபகார்த்த

நீனைவு மலர்

23.05.2016

எங்கள் இதயத் தெய்வத்திற்குச்

சமர்ப்பணம்

எமது குடும்பக் கோவிலின் குலவிளக்காய்,
எங்களின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும்
உறுதுணையாய்,
உற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் உறுதுணையாய்,
அன்புக்கும் பண்புக்கும் பக்திக்கும் பொக்கிஷமாய்,
அன்பு நெஞ்சங்களில் அகலா இடம்பிடித்து
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவைத்து
வானுறையும் தெய்வத்தின்
இனிய நினைவுகளை எங்களின்
உதிரங்களில் சமந்த வண்ணம்
இம்மலரை அவரின் பாதக்கமலங்களில்
அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

இப்படிக்கு,

குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

அமரர்

சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

(முன்னாள் இலங்கை வழற்றோலிய கூட்டுத்தாபன விசேட உதவியாளர்)

மனம் மகழு

10.11.1956

மனம் நெகழு

08.05.2016

தீத நீர்ணய வெண்பா

தூர்முகி ஆண்டதன் சித்திரைத் திங்களில்
சேர்ந்தபூர்வ பக்கத் துதிகையில் - ஊர்புகழ்
சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம் பற்றலுத்து
கோமளவன் தாழ்சேர் திதி.

உ
சிவமயம்

ஜோத்திரப்பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாந்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப்
பிறவாத தன்மை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர் தொழுதேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான் மறக்கினுஞ்
சொல்லு நா நமச்சி வாயவே

தீருவாசகம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேட
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வயிர்க்கும் இயல்பானான் சாலேலோ

தீருவீசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புராங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் நன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்த் தனவே.

தீருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்பம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடடம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

தீருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்
உன்னை யென்றும்
மறவாமை வேண்டுமின்னும் வேண்டும் நான்
மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ யாடும் போது உன்னடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்.

தீருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடியார்கள் வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்த முக மொன்றே
ஆறுமுக மான பொருள் நியருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவினா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்

வழ்பாடு தெய்வங்களைப் வேண்டித் துத்தல்

யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டி கீழக்கு, கரவெட்டி
ஸ்ரீ யார்க்கரு விநாயகர் துத்

விண்ணும் மண்ணும் தனியாளும்
யார்க்கருப் பதிவாழ் பிள்ளையாரே
பண்ணும் பூசைகள் பணிவிடைகள்
யாவும் ஏற்றுப் போற்றியவர்
கண்ணும் கருத்தும் எனக் கொண்டு
அன்போடு கசிந்து உருகியதை
எண்ணி ஓடி வந்தவரை
ஏற்று அருள்வாய் கணபதியே.

யாழ்ப்பாணம் கச்சாய் தெற்கு, கெடிகாமம்
ஸ்ரீ பிலாஷடி முருகன் துத்

சிவனார் படைத்த ஆறுமுகவா
செம்மைத் தமிழின் ஆசானே
எவரும் வந்துன் தாழ்ப்பணியும்
பிலாஷடி முருகா எம்குருவே
தவமாய் வாழ்ந்த உத்தமன்
ஞான சுந்தரம் நாடிவந்தான்
ஆவலாய் பறந்து வந்தவர்க்கு
காவலாய் நிற்பாய் எம்முருகா.

யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டி கீழ்க்கு, கரவெட்டி
ஸ்ரீ கனககவீநாயகர் துத்

வியப்போடு குடியிருந்து வணங்குவோரின்
வலியவினை தீர்த்திடுவாய் ஐங்கரனே
அயலவரை அடியவரை ஆதரிப்பாய்
கனகரா வளவுப் பிள்ளையாரே
துயரறியா வாழ்வு வாழ்ந்த அன்பன்
தூய ஞான சுந்தரத்தின்
உயரான்மா சாந்திபெற அருள்வாய்
உத்தமனே தத்துவனே பேறருளே.

யாழ்ப்பாணம் கரவெட்டி கீழ்க்கு, கரவெட்டி
ஸ்ரீ பத்திரகாளத்தாய் துத்

காக்கும் கருணைக் கடலே காளியம்மா
ஏக்கம் தவிர்த்து அருளாயோ - பூக்கொண்டு
காலமெல்லாம் பூசித்தேன் காணவென நாடிவந்தேன்
சீலவடிப் பேறதனைத் தா.

கண்ணா யிரமுடையாய் காலமெல்லாம் மேதொழுதேன்
விண்ணா டடையும்பே றறியாயோ - உண்ணாது
நோற்ற தறியாயோ றெண்டொடியே காளியம்மா
பேற்றிலுயர் முத்தியைத் தா.

வாழ்க்கைச் சரிதம்

யாழ்ப்பாணத்தின் மூளை எனப் போற்றப்படும் பகுதி வடமராட்சி, தமிழும் சைவமும் கைகோர்த்து நடந்துவரும் சீர்பூத்து குலுங்கும் கரவெட்டி கிழக்கில் செங்குந்த முதலியார் வம்சத்தில் அமரர் சோமசுந்தரத்திற்கும் அமரர் இராஜேஸ்வரிக்கும் மூத்தமகனாக 10.11.1956 இல் பிறந்தவர் அமரர் ஞானசுந்தரம். இவரின் உடன்பிறந்தவர்களாக இராசசுந்தரம், செல்வசுந்தரம் பாச்சக்கோதரி நிர்மலா, உடன் பிறவா சகோதரர்களாக சங்கரலிங்கம், உருத்திரசிகாமணி, தவரத்தினம், உடன் பிறவாச் சகோதரிகளாக குணநாயகி, சிவயோகம், சுமதி, பொன்மலர், அனுஷா, அனார்க்கலி ஆகியோராவர்.

அமரர் ஞானசுந்தரம் தனது ஆரம்பக்கல்வியை யா/கட்டைவேலி யார்க்கரு விநாயகர் வித்தியாலயத்திலும் தொடர்ந்து யா/கட்டைவேலி மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையிலும் கல்வி கற்று சிறந்து விளங்கினார். பின்பு பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தில் விசேட உதவியாளராகப் பணிபுரிந்தார். உரிய பருவத்தில் அமரர் சிதம்பரப்பிள்ளை இடைசுமி ஆகியோரின் மூத்தமகள் செல்வநாயகியை (சூதிய உத்தியோகத்தர்) திருமணப் பந்தத்தில் கரம்பிடித்துக் கொடுத்தனர். இவ்வறம் நல்லறமாக நடந்தது, உறவுகளை தழுவி சமூகத் தொண்டில் ஈடுபட்டனர்.

இவரின் சுற்றம் பெருகியது. இவரின் மைத்துனர்களாக அமரர் ஞானசுப்பிரமணியம், நாகராசா, மகாலிங்கம், சிவானந்தன், தர்மலிங்கம், இராமச்சந்திரன், மோகன்ராஜ், மைத்துனிமாராக விமலாதேவி, மதிவதனி, புஸ்பநாயகி, அமிர்தநாயகி, ஆனந்தநாயகி ஆகியோரையும் உடன்பிறப்பாகவே கருதினார். பெறாமக்களான கீர்த்தனா, கிருஷ்ணா, இளங்கதிர், பூங்கவி, தனேசன், காருண்யா, லஸ்ஸினி, மகிஷா, ஆகியோருடன் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார். மருமக்களான அருண்யா, நிதர்சன், சிவராம், விதுகரன், கிருஷ்ணியா,

விர்த்தியா, கௌசிகா, அங்கதன், கம்சத்வனி, தருண்யா, தனுராம், லினுஜன், டிசானி, கரிஷ், கரிணி ஆகியோருடன் அன்பாக பழகி அரவணைத்து வாழ்ந்தார்.

சீட்டுக் குருவிகளாகப் பறந்து வந்து தம்பதியினரின் வாழ்வில் காலன் கண் பட்டுவிட்டது. 08.05.2016 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை இதயமுள்ளவரை இதயத்தசை இறுக்கி நோய் தாக்கியது. மனைவி போராடியும் அவரை மீட்க முடியவில்லை. உற்றார்க்கு, உறவினர்க்கு, நண்பர்களுக்கு நல்லதைச் செய்தவர், சுகம் விசாரித்தவர், இன்பதுன்பங்களில் பங்குபற்றியவர் ஈசன் உவர்க்கும் இன்மலரானார்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

தேற்றம்

பிறந்தவர் இறத்தல் திண்ணம்
பேசிடும் பகவத் கீதை
இறந்தவர் பிறத்தல் திண்ணம்
இதையுமே சொன்னான் கண்ணன்
சென்றது இனி மீளாது
துக்கம் விடுக! அறம் வளர்க்க!
நின்றமைதி காண்க! நிதம்

...

ஔவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

10

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்தே
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தனிற் புகுந்து

20

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருள்என
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
 தெவிட்டா ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

30

தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனை கபாடமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

40

குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழும்பும் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முக சூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்

50

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்திஎன் செவியில்

60

எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவுக்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலை அறிவித்து
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகமல் சரணே.

72

தேவராய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த கந்தசஷ்டி கவசம்

காப்ய

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோந் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங்கை கூடும் நிமலனருள் கந்த
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடிநெஞ்சே குறி.

நிலைமண்டில ஆசிரிய்யா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டிற் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய னடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவேன வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக

நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிக்கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையிற்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கிற் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை யழகும்இணை முழந் தாளும்
 திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க

செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேஷமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 றுன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியாற் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாளைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டுங் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை யிரத்தன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பழுபதி னாரும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க.
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டுங் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா க்கதரும்

அடியேனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
 கண்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியேனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களைனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்
 படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றாற்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதாங்கச்
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாகச்
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுட னிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்காய்
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்கும்உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழிப் பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்பான் நெற்றியில் ணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரமி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைக ணீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்பு துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்த சஷ்டிக் கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையிற் கருத்துட னாளும்
 ஆசார ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்த சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுநூக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசு
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத்த தாட்கொள்ள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலா போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

கந்த சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே
ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
இகமும் பரமும் இணையும் இடமே
ஈதல் மரபாம் இதயத் தவமே
உலகக் குடையே உயிரின் கலையே
ஊதம் குழலுள் வேதப் பொருளே
எரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
ஏழை மனதில் வாழும் அருளே
ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
ஐவர் துணையே அன்புச் சிலையே
ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
ஓடும் நதியில் பாடும் அலையே
அவ்வவ் வுலகை ஆக்கும் நிலையே
அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம்!
அறமே அறமே அறமே அறமே
திறமே திறமே திறமே திறமே
தவமே தவமே தவமே தவமே
வரமே வரமே வரமே வரமே
வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
ஓதம் பொழுதே உடனே வருவாய்
உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்!
பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே

பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
பாஞ்ச சன்னியம் பக்தனைக் காக்க
முடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க
வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க
கேலிப் பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
கண்ணீர் நதியைக் கண்ணன் காக்க
துன்பம் என்றொரு சுமையைத் தீர்க்க
தூயோன் வருக! துணையே தருக!
மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக!
தகிடக் தகிடத் தகிடத் தகவென
தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட
திகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
திசைவரு கவலை பசைஇல தாக!
துருவத் துருவத் துருவத் துருவிடத்
தொலையாப் பொருளே அலையாய் வருக!
நிஷ்கா மத்தில் நினைவோன் வருக
கர்மசந் யாசக் களமே வருக
ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக!
அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொங்கும் வேலும் புண்ணாக் காது
பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு
தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
மதுகூ தனனே மனிதன் சரணம்
இருடி கேசா இயலான் சரணம்!
கீதா சாரிய கிருஷ்ணா சரணம்
வேதா சாரிய வேந்தே சரணம்

தேவகி மைந்தா சிறியேன் சரணம்
 யசோத குமரா அடியேன் சரணம்
 உன்னை விட்டொரு உறவுக ளில்லை
 என்னை விட்டொரு இனியவ னில்லை
 நம்மை விட்டொரு நண்பர்க ளில்லை
 நன்மையில் உன்போல் நாயக னில்லை!
 எங்கெங் கேநான் இருந்திடும் போதும்
 அங்கங் கேநீ அருள்செய வருக
 கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
 கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
 ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக
 யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
 மதுவம் வென்ற மாதவன் வருக
 மலைக்குடி கொண்ட மாலவன் வருக!
 திருப்பதி யாளும் திருமால் வருக
 திருவரங் கத்துப் பெருமாள் வருக
 இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் துன்பம்
 (இரா)வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
 கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
 காலனை வெல்லக் கைவலி தருக
 நெற்றியில் திருமண் நெஞ்சில் வைரம்
 காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
 தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
 அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
 கௌரவர் தம்மை களத்தில் வென்றாய்
 கௌரவம் காக்கக் கண்ணா வருக
 பார்த்தன் மகிழப் பாடம் சொன்னாய்
 படித்தவன் மகிழப் பரமே வருக
 மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
 சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தேன்.
 சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
 பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்
 கொக்கென நின்று குறிவைத் திருந்தேன்

அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
 இக்கணம் என்னை ஏங்க விடாமல்
 தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க!
 கல்லாய்ப் போனவள் காலடி பட்டு
 பெண்ணாய் ஆனது பிழையே அன்று!
 உன்னால் தானே உலக இயக்கம்
 கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது?
 கண்ணனி லாமல் கடவுளு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் கவிதையு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் காலமு மில்லை
 கண்ணனி லாவிடில் காற்றே இல்லை
 எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
 அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்!
 சத்திய நாதன் தாள்களை மறவேன்
 தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
 உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
 பிறவிக ளிலை நீபேசிய பேச்சு
 உலகில் போதும் ஒருமுறை மூச்சு
 உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு
 இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
 சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க!
 பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையா காமல்
 மனையவள் வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
 இல்லை என்றொரு நாளில் லாமல்
 இன்னும் என்னும் ஆசை வராமல்
 தொல்லை என்பது துளியு மிலாமல்
 தொற்றும் நோய்கள் பற்றி விடாமல்
 முதுமை துயரம் மூண்டு விடாமல்
 படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக் காமல்
 சிந்தனை கெட்டுத் திறமையும் கெட்டு
 நிந்தனை பெற்று நீங்கி விடாமல்
 என்றும் பதினா றிளமை வழங்கு
 இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு

தளரா மேனியில் சக்தியைக் கூட்டு
 தாய்போ லிருந்து சாதம் ஊட்டு
 வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
 ஊரார் கென்னை உதாரணம் காட்டு!
 உலகில் ஒருவன் உத்தமன் இவனென
 உயிர்கள் பேசிடும் ஒருநிலை கூட்டு
 சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
 சரிசரி சரியெனத் தலையை அசைக்க
 பொலிபொலி பொலியெனப் புகளும்விளங்க
 மளமள மளவென மனையிருள் நீங்க
 கலகல கலவெனக் காசுகள் சேர
 தளதள தளவெனத் தர்மம் தழைக்க
 வரவர வரவர வாய்ப்புகள் வாய்க்க
 ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
 ஜயா சரணம் சரணம் சரணம்
 அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வாழ்க்கை என்றும் கோபுரக் கலசம்
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம்
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம்
 ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய

சிவபுராணம்

(மாணிக்கவாசகர் அருவியது)

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தான் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

ஈசன் அடிபோற்றி! எந்தை அடிபோற்றி!
தேசன் அடிபோற்றி! சிவன் சேவடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி!
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி!

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி!
சிவன், அவன், என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்!

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழிலிறைஞ்சி;
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளக்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை யிலாதானே! நின்பெருஞ்சீர்;
பொல்லா வினையேன் புகலுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய், புழுவாய், மரமாகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய் பாம்பாகி,
கல் ஆய், மனிதர் ஆய், பேய் ஆய், கணங்கள் ஆய்,
வல் அசுரர் ஆகி, முனிவர் ஆய்த், தேவர் ஆய்,
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்!
மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா! விமலா! விடைப்பாகா! வேதங்கள்
“ஐயா” எனவோங்கி, ஆழந்தகன்றருண்ணியனே!

வெய்யாய்! தணியாய்! இயமானன் ஆம் விமலா!
போய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி,
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே!

ஆக்கம், அளவு, இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய், காப்பாய்; அழிப்பாய், அருள்தருவாய்
போக்குவாய்; என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய், நணியானே!
மாற்றம், மனம்கழிய நின்ற மறையோனே!

கறந்தபால் கன்னலொடு, நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்து; அடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று,
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய்! விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்துஇருந்தாய் எம்பெருமான்! வல்வினையேன்தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டி,
புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு முடி
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகி, கசிந்துஉள் உருகும்
நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி,
நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே!
மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
தேசனே, தேன் ஆர் அமுதே சிவபுரனே!
பாசம் ஆம் பற்று அறுத்து, பாரிக்கும் ஆரியனே!
நேச அருள் புரிந்து, நெஞ்சில்வஞ் சம்கெட

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேர் ஆறே!
ஆரா அமுதே! அளவுஇலாப் பெம்மானே!
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே!
நீராய் உருக்கி, என் ஆர்உயிராய் நின்றானே!
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!

அன்பருக்கு அன்பனே! யாவையும் ஆய், அல்லையும் ஆம்
சோதியனே! துன்இருளே! தோன்றாய் பெருமையனே!
ஆதியனே! அந்தம், நடு ஆகி, அல்லானே!
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம் கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே! நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே!
போக்கும், வரவும், புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே!
காக்கும்எம் காவலனே! காண்பரிய பேர் ஒளியே!
ஆற்று இன்ப வெள்ளமே! அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியும், சொல்லாத நுண் உணர்வு ஆய்

மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து, அறிவுஆம்
தேற்றனே; தேற்றத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்
ஊற்றுஆன உணர்வுர் அமுதே! உடையானே!
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உள்கிடப்ப!
ஆற்றேன்; 'எம் ஐயா!' அரனே "ஓ" என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து, பொய்கெட்டு மெய் ஆணார்
மீட்டு இங்கு வந்து, வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே!
நள்இருளில் நடடம் பயின்று ஆடும் நாதனே!
தில்லையுள் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே!

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே! "ஓ" என்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார், சிவன் அடக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து!

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றயும் சண்பக மாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊர்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே உலகேசும்பெற்ற
சீரபிராமி அந்தாதி எப்போதுமென் சிந்தையுள்ளே
காரமர்மேனிக் கணபதியே நிற்கக்கட்டுரையே!

நல்விந்தையும் ஞானமும் பெற

- 1: உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதாளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி எந்தன் விழுத்துணையே.

தெய்வத்துணை

- 2: துணையும் தொழும் தெய்வமும் பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிக்கொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்புங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும் கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரியாவதறிந்தனமே.
- 3: அறிந்தேன், எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன், நினது திருவடக்கே,-திருவே.- வெருவிப்
பிறிந்தேன், நின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கரும நெஞ்சால்,
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே.

உயர்பதவிகள் அடைய

- 4: மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவரும், வந்து, சென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே.கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும்,பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும் என் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே.

மனக்கவலை தீர

- 5: பொருந்திய முப்புரை, செப்பு உரைசெய்யும் புணர் முலையாள், வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி, வார் சடையோன் அருந்திய நஞ்சு அமுது ஆக்கிய அம்பிகை, அம்புயமேல் திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி-பாதம் என் சென்னியதே.

மந்திர சித்திபெற

- 6: சென்னியது, உன் பொன் திருவடித் தாமரை. சிந்தையுள்ளே மன்னியது, உன் திரு மந்திரம்,- சிந்தூர வண்ணப் பெண்ணே.- முன்னியநின் அடியாருடன் கூடி, முறை முறையே பன்னியது, என்றும் உந்தன் பரமாகம பத்ததியே.

மலையென வரும் துன்பம் பனிவென நீங்க

- 7: ததியுறு மத்தின் சுழலும் என் ஆவி, தளர்வு இலது ஓர் கதியுறுவண்ணம் கருது கண்டாய்-கமலாலயனும், மதியுறுவேணி மகிழ்நனும், மாலும், வணங்கி, என்றும் ததியுறு சேவடியாய். சிந்துரானன சுந்தரியே.

நல்லறம் சிறக்கத் துறவறமும்

- 8: சுந்தரி எந்தை துணைவி, என் பாசத்தொடரை எல்லாம் வந்து அரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள், மகிடன் தலைமேல் அந்தரி, நீலி, அழியாத கன்னிகை, ஆரணத்தோன் கம் தரி கைத்தலத்தாள்-மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே

பேருள் உண்டாக

- 9: கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன,வண்ணக் கனகவெற்பின் பெருத்தன, பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின, பேர் அருள்சூர் திருத்தன பாரமும், ஆரமும், செங்கைச் சிலையும், அம்பும், முருத்தன மூரலும், நீயும், அம்மே. வந்து என்முன் நிற்கவே.

மோட்ச சாதனமும் பெற

- 10: நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பது உன்னை, என்றும் வணங்குவது உன் மலர்த் தாள்-எழுதாமறையின் ஒன்றும் அரும்பொருளே. அருளே. உமையே. இமயத்து அன்றும் பிறந்தவளே. அழியா முத்தி ஆனந்தமே.

கில்வாழ்க்கையில் இன்பம் பெற

- 11: ஆனந்தமாய், என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய், வான் அந்தமான வடிவு உடையாள், மறை நான்கினுக்கும் தான் அந்தமான, சரணாரவிந்தம்-தவள நிறக் கானம் தம் ஆடரங்கு ஆம் எம்பிரான் முடிக் கண்ணியதே.

நெஞ்சம் தியானத்தில் நிலைபெறு அடைய

- 12: கண்ணியது உன் புகழ், கற்பது உன் நாமம், கசிந்து பக்தி பண்ணியது உன் இரு பாதாம்புயத்தில், பகல் இரவா நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து-நான் முன்செய்த புண்ணியம் ஏது? என் அம்மே. புவி ஏழையும் பூத்தவளே.

வைராக்கிய நிலை எய்த

- 13: பூத்தவளே, புவனம் பதினான்கையும். பூத்தவண்ணம் காத்தவளே. பின் கரந்தவளே. கறைக்கண்டனுக்கு மூத்தவளே. என்றும்முவா முகுந்தற்கு இளையவளே. மாத்தவளே. உன்னை அன்றி மற்று ஓர் தெய்வம் வந்திப்பதே?

தலைமை பெற

- 14: வந்திப்பவர் உன்னை, வானவர் தானவர் ஆனவர்கள், சிந்திப்பவர், நல்திசைமுகர் நாரணர், சிந்தையுள்ளே பந்திப்பவர், அழியாப் பரமானந்தர், பாரில் உன்னைச் சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி. நின் தண்ணளியே:

பெருஞ்செல்வமும் பேரின்பமும் பெற

- 15: தண்ணளிக்கு என்று, முன்னே பல கோடி தவங்கள் செய்வார், மண் அளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார்? மதி வானவர் தம் விண் அளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடும், அன்றோ? - பண் அளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கினியே.

மக்காலமும் உணரும் ஆற்றல் உண்பா

- 16: கினியே, கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்து ஒளிரும் ஒளியே, ஒளிரும் ஒளிக்கு இடமே, எண்ணில் ஒன்றும் இல்லா வெளியே, வெளி முதல் பூதங்கள் ஆகி விரிந்த அம்மே. - அளியேன் அறிவு அளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

கன்விகைகளுக்கு நல்ல வரன் கிடைக்க

- 17: அதிசயம் ஆன வடிவு உடையாள், அரவிந்தம் எல்லாம்
துதி சய ஆனன சுந்தரவல்லி, துணை இரதி
பதி சயமானது அபசயம் ஆக, முன் பார்த்தவர்தம்
மதி சயம் ஆக அன்றோ, வாம பாகத்தை வவ்வியதே?

பயம் நீங்க

- 18: வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும், உங்கள் திருமணக் கோலமும், சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்து என்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது-வெளி நிற்கவே.

பேரின்பம் உண்டாக

- 19: வெளிநின்ற நிந்திருமேனியைப் பார்த்து, என் விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டது, இல்லை, கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது, என்ன திருவுளமோ?-
ஓளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே.

வீடு வாசல் முதலிய செல்வங்கள் உண்டாக

- 20: உறைகின்ற நின் திருக்கோயில்-நின் கேள்வர் ஒரு பக்கமோ,
அறைகின்ற நான் மறையின் அடியோ முடியோ, அமுதம்
நிறைகின்ற வெண் திங்களோ, கஞ்சமோ, எந்தன் நெஞ்சகமோ,
மறைகின்ற வாரிதியோ?- பூரணாசல மங்கலையே.

அம்பிகைக்குச் செய்த தீமை நீங்க

- 21: மங்கலை, செங்கலசம் முலையாள், மலையாள், வருணச்
சங்கு அலை செங்கைச் சகல கலாமயில் தாவு கங்கை
பொங்கு அலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள், உடையாள்
பிங்கலை, நீலி, செய்யாள், வெளியாள், பசும் பெண்கொடியே.

பிறவிப் பிணி தீர்

- 22: கொடியே, இளவஞ்சிக் கொம்பே, எனக்கு வம்பே பழுத்த
படியே மறையின் பரிமளமே, பனி மால் இமயப்
பிடியே, பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே.
அடியேன் இறந்து இங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டு கொள்ளே

மனச்சஞ்சலம் உண்டாகாதிருக்க

- 23: கொள்ளேன், மனத்தில் நின்கோலம் அல்லாது, அன்பர் கூட்டந்தன்னை விள்ளேன், பரசமயம் விரும்பேன், வியன் மூவுலகுக்கு உள்ளே, அனைத்தினுக்கும் புறம்பே, உள்ளத்தே விளைந்த கள்ளே, களிக்குங்களியே, அளிய என் கண்மணியே.

தீராத நோய் தீர

- 24: மணியே, மணியின் ஒளியே, ஒளிரும் மணி புனைந்த அணியே, அணியும் அணிக்கு அழகே, அணுகாதவர்க்குப் பிணியே, பிணிக்கு மருந்தே, அமரர் பெரு விருந்தே.- பணியேன், ஒருவரை நின் பத்ம பாதம் பணிந்தபின்னே.

நினைத்த காரியம் இடையூறின்றி ஈடேற

- 25: பின்னே திரிந்து, உன் அடியாரைப் பேணி, பிறப்பு அறுக்க, முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன்,- முதல் மூவருக்கும் அன்னே. உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே.- என்னே?-இனி உன்னை யான் மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

சொல்வன்மையும் செல்வாக்கும் பெருக

- 26: ஏத்தும் அடியவர், ஈரேழ் உலகினையும் படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம்,- கமழ்பூங்கடம்பு சாத்தும் குழல் அணங்கே.- மணம் நாரும் நின் தாளிணைக்கு என் நாத் தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு, நகையுடைத்தே.

அருட்புனல் பரவ

- 27: உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை, உள்ளம் உருகும் அன்பு படைத்தனை, பத்ம பதயுகம் சூடும் பணி எனக்கே அடைத்தனை, நெஞ்சத்து அழுக்கையெல்லாம் நின் அருட்புனலால் துடைத்தனை.- சுந்தரி - நின் அருள் ஏதென்று சொல்லுவதே.

கைபர சுகங்களைப் பெற

- 28: சொல்லும் பொருளும் என, நடம் ஆடும் துணைவருடன் புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே. நின் புதுமலர்த் தாள் அல்லும் பகலும் தொழுமவர்க்கே அழியா அரசும் செல்லும் தவநெறியும், சிவலோகமும் சித்திக்குமே.

அணிமாதி சித்திகளைப் பெற

- 29: சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வம் ஆகித் திகழும் பரா சக்தியும், சக்தி தழைக்கும் சிவமும், தவம் முயல்வார் முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும், வித்து ஆகி முளைத்து எழுந்த புத்தியும், புத்தியினுள்ளே புரக்கும் புரத்தை அன்றே.

அடுத்தடுத்துவரும் துன்பம் நீங்க

- 30: அன்றே தடுத்ததுஎன்னை ஆண்டுகொண்டாய், கொண்டதுஅல்ல என்கை நன்றே உனக்கு? இனி நான் என் செயினும் நடுக்கடலுள் சென்றே விழினும், கரையேற்றுகை நின் திருவுளமோ.-
ஒன்றே, பல உருவே, அருவே, என் உமையவளே.

மறையையில் சின்பம் உண்பாக

- 31: உமையும் உமையொருபாகனும், ஏக உருவில் வந்து இங்கு எமையும் தமக்கு அன்பு செய்யவைத்தார், இனி எண்ணுதற்குச் சமையங்களும் இல்லை, ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை, அமையும் அமையுறு தோளியர்மேல் வைத்த ஆசையுமே.

ஆட்கொள்ள

- 32: ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு, அருளாற்ற அந்தகன் கைப் பாசத்தில் அல்லற்பட இருந்தேனை, நின் பாதம் என்னும் வாசக் கமலம் தலைமேல் வலிய வைத்து, ஆண்டு கொண்ட நேசத்தை என் சொல்லுவேன்?- ஈசர் பாகத்து நேரிழையே.

அம்பிகையின் நினைவு அகலாதிருக்க

- 33: இழைக்கும் வினைவழியே அடும் காலன், எனை நடுங்க அழைக்கும் பொழுதுவந்து, அஞ்சல் என்பாய். அத்தர் சித்தம் எல்லாம் குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே. உழைக்கும் பொழுது, உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடிவந்தே

அடியாருக்கு வேண்டுவனபெற

- 34: வந்தே சரணம் புகும் அடியாருக்கு, வானுலகம் தந்தே பரிவொடு தான் போய் இருக்கும் சதுர்முகமும், பைந் தேன் அலங்கல் பரு மணி ஆகமும், பாகமும், பொற் செந் தேன் மலரும், அலர் கதிர் ஞாயிறும், திங்களும்.

கடி மணம் நிகழ

- 35: திங்கட் பகவின் மணம் நாரும் சீறடி சென்னி வைக்க எங்கட்கு ஒரு தவம் எய்தியவா, எண் இறந்த விண்ணோர் தங்கட்கும் இந்தத் தவம் எய்துமோ? - தரங்கக் கடலுள் வெங் கண் பணி அணைமேல் துயில்சூரும் விழுப்பொருளே.

தொல்வினைகள் போக

- 36: பொருளே, பொருள் முடிக்கும் போகமே, அரும் போகம் செய்யும் மருளே, மருளில் வரும் தெருளே, என் மனத்து வஞ்சத்து இருள் ஏதும் இன்றி ஒளி வெளி ஆகி இருக்கும் உன்தன் அருள் ஏது.- அறிகின்றிலேன், அம்புபாதனத்து அம்பிகையே.

நவரத்தினம் அடையும் நல்வாழ்வு பெற

- 37: கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும், கமலம் அன்ன மெய்க்கே அணிவது வெண் முத்துமாலை, விட அரவின் பைக்கே அணிவது பண்மணிக் கோவையும், பட்டும், எட்டுத் திக்கே அணியும் திரு உடையானிடம் சேர்பவளே.

வேண்டிய பொருளை வேண்டியபடியே பெற

- 38: பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும், பனிமுறுவல் தவளத் திரு நகையும் துணையா, எங்கள் சங்கரனைத் துவளப் பொருது, துடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள் அவளைப் பணிமின் கண்டீர், அமராவதி ஆளுகைக்கே.

தேர்ச்சி பெற

- 39: ஆளுகைக்கு, உன்தன் அடித்தாமரைகள் உண்டு, அந்தகன்பால் மீளுகைக்கு, உன்தன் விழியின் கடை உண்டு, மேல் இவற்றின் முளுகைக்கு, என் குறை, நின் குறையே அன்று, -முப்புரங்கள். மாளுகைக்கு, அம்பு தொடுத்த வில்லான், பங்கில் வாணுதலே.

பூர்வ புண்ணியம் தடையின்றிப் பயன்தர

- 40: வாள்துதல் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும் வந்து இறைஞ்சிப் பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியை, பேதை நெஞ்சில் காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கன்னியை, காணும் அன்பு பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம் அன்றோ, முன் செய் புண்ணியமே.

அடியார் உறவு பெற

- 41: புண்ணியம் செய்தனமே-மனமே.- புதுப் பூங் குவளைக் கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடி, நம் காரணத்தால் நண்ணி இங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடு இருக்கப் பண்ணி, நம் சென்னியின் மேல் பதம் பாதம் பதித்திடவே.

உலகம் நமக்கு உதவ

- 42: இடங்கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு இறுகி, இளகி, முத்து வடங்கொண்ட கொங்கை-மலைகொண்டு இறைவர் வலிய நெஞ்சை நடங்கொண்ட கொள்கை நலம் கொண்ட நாயகி, நல் அரவின் வடம் கொண்ட அல்குல் பணிமொழி வேதப் பரிபுரையே.

தீமையெல்லாம் நீங்க

- 43: பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, இன்சொல் திரிபுர சுந்தரி, சிந்தூர மேனியள் தீமை நெஞ்சில் புரிபுர, வஞ்சரை அஞ்சக் குனி பொருப்புச்சிலைக் கை, எரி புரை மேனி, இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே.
- 44: தவளே இவள், எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம் அவளே, அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினள், ஆகையினால், இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியும் ஆம், தவளேன், இனி ஒரு தெய்வம் உண்டாக மெய்த் தொண்டு செய்தே.

உலக அபவாதம் நீங்க

- 45: தொண்டு செய்யாதுநின் பாதம் தொழாது, துணிந்து இச்சையே பண்டு செய்தார் உளரோ, இலரோ? அப் பரிசு அடியேன் கண்டு செய்தால் அது கைதவமோ, அன்றிச் செய்தவமோ? மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றே, பின் வெறுக்கை அன்றே.
- 46: வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், தம் அடியாரை மிக்கோர் பொறுக்கும் தகைமை புதியது அன்றே-புது நஞ்சை உண்டு கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே.- மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யானுன்னை வாழ்த்துவளே.

யோக சித்தியை

- 47: வாழும்படி ஒன்று கண்டு கொண்டேன், மனத்தே ஒருவர்
வீழும்படி அன்று, விள்ளும்படி அன்று, வேலை நிலம்
ஏழும் பரு வரை எட்டும், எட்டாமல் இரவு பகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.
- 48: சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக்க குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்து இமைப்போது இருப்பார், பின்னும் எய்துவரோ-
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே.
- 49: குரம்பை அடுத்து குடிபுக்க ஆவி, வெங் கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது, வளைக்கை அமைத்தது)
அரம்பை அடுத்து அரிவையர் சூழ வந்து, அஞ்சல் என்பாய்
நரம்பை அடுத்து இசை வடிவாய் நின்ற நாயகியே.

அம்பிகையை நேரில் தரிசிக்க

- 50: நாயகி, நான்முகி, நாராயணி, கை நளின பஞ்ச
சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி, சாமளை, சாதி நச்சு
வாய் அகி மாலினி, வாராகி, சூலினி, மாதங்கி என்று
ஆய கியாதியுடையாள் சரணம்-அரண் நமக்கே.

வையக வாழ்வில் சிறக்க

- 51: அரணம் பொருள் என்று, அருள் ஒன்று இலாத அசுரர் தங்கள்
முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மாளும், முகுந்தனுமே,
சரணம் சரணம் என நின்ற நாயகி தன் அடியார்,
மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார், இந்த வையகத்தே.

இம்மையில் பெருஞ்செல்வம் உண்பாக

- 52: வையம், தூரகம், மதகரி, மா மகுடம், சிவிகை
பெய்யும் கனகம், பெருவில்லை ஆரம், பிறை முடித்த
ஐயன் திருமனையாள் அடித் தாமரைக்கு அன்பு முன்பு
செய்யும் தவமுடையார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே.

தவம் சிறக்க

- 53: சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்ய பட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையும், முத்தாரமும், பிச்சி மொய்த்த
கன்னங்கரிய குழலும், கண் மூன்றும், கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந்தனி இருப்பார்க்கு, இது போலும் தவம் இல்லையே.

கடன் தொல்லைகள் தீர்

- 54: இல்லாமை சொல்லி, ஒருவர் தம்பால் சென்று, இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல், நித்தம் நீடு தவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர் தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

விசுப்பு வெறுப்பற்ற மோனநிலை எய்த

- 55: மின் ஆயிரம் ஒரு மெய் வடிவு ஆகி விளங்குகின்றது
அன்னாள், அகம் மகிழ் ஆனந்தவல்லி, அருமறைக்கு
முன்னாய், நடு எங்கும் ஆய், முடிவு ஆய முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும், உன்னினும், வேண்டுவது ஒன்று இல்லையே.

யாவரையும் ஈர்க்கும் ஆற்றல் உண்டாக

- 56: ஒன்றாய் அரும்பி, பலவாய் விரிந்து, இவ் உலகு எங்குமாய்
நின்றாள், அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள் என்றன், நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா. இப் பொருள் அறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும், என் ஐயனுமே.

வறுமை நிலை ஒழிய

- 57: ஐயன் அளந்தபடி இரு நாழி கொண்டு, அண்டம் எல்லாம்
உய்ய அறம் செயும் உன்னையும் போற்றி, ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று, பொய்யும்
மெய்யும் இயம்பவைத்தாய்: இதுவோ, உன்தன் மெய்யருளே?

கிறையுணர்வால் மன அமைதி பெற

- 58: அருணாம்புயத்தும், என் சித்தாம்புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம்புயமுலைத் தையல் நல்லாள், தகை சேர் நயனக்
கருணாம்புயமும், வதனாம்புயமும், கராம்புயமும்,
சரணாம்புயமும், அல்லால் கண்டிலேன், ஒரு தஞ்சமுமே.

பிள்ளை நல்லவனாக

- 59: தஞ்சம் பிறிது இல்லை ஈது அல்லது, என்று உன் தவநெறிக்கே நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன், ஒற்றை நீள்சிலையும் அஞ்ச அம்பும் இக்கு அலராகி நின்றாய்: அறியார் எனினும் பஞ்ச அஞ்ச மெல் அடியார், அடியார் பெற்ற பாலரையே.

மெய்யுணர்வு தோன்ற

- 60: பாலினும் சொல் இனியாய். பனி மா மலர்ப் பாதம் வைக்க மாலினும், தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார் சடையின் மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப் பீடம் ஒரு நாலினும், சால நன்றோ அடியேன் முடை நாய்த் தலையே?

மாயை அகன்று உண்மை உணர்வு உண்டாக

- 61: நாயேனையும் இங்கு ஒரு பொருளாக நயந்து வந்து, நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய், நினைவை உள்ளவண்ணம் பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய், என்ன பேறு பெற்றேன். தாயே, மலைமகளே, செங்கண் மால் திருத் தங்கைச்சியே.

எத்தகைய அச்சமும் அகல

- 62: தங்கச் சிலை கொண்டு, தானவர் முப்புரம் சாய்த்து, மத வொங் கண் கரி உரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யடையக் கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி, கோகனகச் செங் கைக் கரும்பும், மலரும், எப்போதும் என் சிந்தையதே.

நல்நறிவு உண்டாக

- 63: தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டி, முன் செல்கதிக்குக் கூறும் பொருள், குன்றில் கொட்டும் தறி குறிக்கும் சமயம் ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும், வேறும் சமயம் உண்டு என்று கொண்டாடிய வீணருக்கே.

பக்தி பெருக

- 64: வீணை பலி கவர் தெய்வங்கள்பால் சென்று, மிக்க அன்பு பூணேன், உனக்கு அன்பு பூண்டுகொண்டேன், நிற்புகழ்ச்சி அன்றிப் பேணேன், ஒரு பொழுதும், திருமேனி ப்ரகாசம் அன்றிக் காணேன், இரு நிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே.

மகப்பேறு உண்டாக

- 65: ககனமும் வானும் புவனமும் காண, விற் காமன் அங்கம்
தகனம் முன் செய்த தவம்பெருமாற்கு, தடக்கையும் செம்
முகனும், முந்நான்கு இருமூன்று எனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயது அன்றோ? வல்லி. நீ செய்த வல்லபமே.

கவிபாடும் ஆற்றல் பெற

- 66: வல்லபம் ஒன்று அறியேன், சிறியேன், நின் மலரடிச் செய்
பல்லவம் அல்லது பற்று ஒன்று இலேன், பசும் பொற் பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய். வினையேன் தொடுத்த
சொல் அவமாயினும், நின் திரு நாமங்கள் தோத்திரமே.
- 67: தோத்திரம் செய்து, தொழுது, மின் போலும் நின் தோற்றம் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை, குலம்,
கோத்திரம், கல்வி, குணம், குன்றி, நாளும் குடில்கள் தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலாநிற்பர் பார் எங்குமே.

நிலம் வீடு போன்ற செல்வங்கள் பெருக

- 68: பாரும், புனலும், கனலும், வெங் காலும், படர் விசும்பும்,
ஊரும் முருகு சுவை ஒளி ஊறு ஒலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி, சிவகாம சுந்தரி, சீறடிக்கே
சாரும் தவம், உடையார் படையாத தனம் இல்லையே.

சகல செளபாக்கியங்களும் உண்டாக

- 69: தனம் தரும், கல்வி தரும், ஒருநாளும் தளர்வு அறியா
மனம் தரும், தெய்வ வடிவும் தரும், நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம் தரும், நல்லன எல்லாம் தரும், அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங் குழலாள், அபிராமி, கடைக்கண்களே,

கிசை, ஓவியம் முதலிய கலைகளின் வல்லமை பெற

- 70: கண்களிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன், கடம்பாடவியில் பண்
களிக்கும் குரல் வீணையும், கையும் பயோதரமும்,
மண் களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி, மதங்கர்க்குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே.

மனக்குறை தீர்ந்து மகிழ்ச்சி பெருக

- 71: அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி, அரு மறைகள் பழகிச் சிவந்த பதாம்புயத்தாள், பனி மா மதியின் குழவித் திருமுடிக் கோமளயாமளைக் கொம்பு இருக்க இழவுற்று நின்ற நெஞ்சே.-இரங்கேல், உனக்கு என் குறையே?

பிறவிப்பிணி தீர

- 72: எங்குறை தீர்நின்று ஏற்றுக்கின்றேன், இனி யான் பிறக்கில், நின் குறையே அன்றி யார் குறை காண்?-இரு நீள் விசும்பின் மின் குறை காட்டி மெலிகின்ற நேர் இடை மெல்லியலாய்.-தன் குறை தீர, எம்கோன் சடை மேல் வைத்த தாமரையே.

பெண்களுக்குக் கர்ப்பம் உண்டாக

- 73: தாமம் கடம்பு, படை பஞ்ச பாணம், தனுக் கரும்பு, யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது, எமக்கு என்று வைத்த சேமம் திருவடி, செங்கைகள் நான்கு, ஒளி செம்மை, அம்மை நாமம் திரிபுரை, ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே.

செய் தொழிலில் தலைமை எய்த

- 74: நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும், நாரணனும், அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடி இணையைப் பயன் என்று கொண்டவர், பாவையர் ஆடவும் பாடவும், பொன் சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே.

விதியையும் வெல்ல

- 75: தங்குவர், கற்பக தாருவின் நீழலில், தாயர் இன்றி மங்குவர், மண்ணில் வழுவாய் பிறவியை,-மால் வரையும், பொங்கு உவர் ஆழியும், ஈரேழ் புவனமும், பூத்த உந்திக் கொங்கு இவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே.

தனக்குரிய பொருள் தப்பாமல் வந்துசேர

- 76: குறித்தேன் மனத்தில் நின் கோலம் எல்லாம், நின் குறிப்பு அறிந்து மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி, வண்டு கிண்டி வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப் பிரான் ஒரு கூற்றை, மெய்யில் பறித்தே, குடிபுகுதும் பஞ்ச பாண பயிரவியே.

பகைவர்களால் உண்டாகும் அச்சம் நீங்க

77: பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்ச பாணி, வஞ்சர் உயிர் அவி உண்ணும் உயர் சண்டி, காளி, ஓளிரும் கலா வயிரவி, மண்டலி, மாலினி, சூலி, வராகி என்றே செயிர் அவி நான்மறை சேர் திருநாமங்கள் செப்புவரே.

சகல போக சௌபாக்கியங்கள் உண்டாக

78: செப்பும் கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல் அப்பும் களப அபிராம வல்லி, அணி தரளக் கொப்பும், வயிரக் குழையும், விழியின் கொழுங்கடையும், துப்பும், நிலவும் எழுதிவைத்தேன், என் துணை விழிக்கே.

79: விழிக்கே அருள் உண்டு, அபிராம வல்லிக்கு, வேதம் சொன்ன வழிக்கே வழிபட நெஞ்சு உண்டு எமக்கு, அவ்வழி கிடக்க, பழிக்கே சுழன்று, வெம் பாவங்களே செய்து, பாழ் நரகக் குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு, என்ன கூட்டு இனியே?

நிலையான மனமகிழ்ச்சி உண்டாக

80: கூட்டியவா என்னைத் தன் அடியாரில், கொடிய வினை ஓட்டியவா, என்கண் ஓடியவா, தன்னை உள்ளவண்ணம் காட்டியவா, கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா, ஆட்டியவா நடம் ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே.

நன்னடத்தை உண்டாக

81: அணங்கே-அணங்குகள் நின் பரிவாரங்கள் ஆகையினால், வணங்கேன் ஒருவரை, வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில், வஞ்சகரோடு இணங்கேன், எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும் பிணங்கேன், அறிவு ஒன்று இலேன், என்கண் நீ வைத்தபேர் அளியே.

கவன சக்தி பெறாத

82: அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே. அகிலாண்டமும் நின் ஓளியாக நின்ற ஓளிர் திருமேனியை உள்ளுந்தொறும், களி ஆகி, அந்தக்கரணங்கள் விம்மி, கரைபுரண்டு வெளியாய்விடின், எங்ஙனே மறப்பேன், நின் விரகினையே?

ஏவலர் பலர் உளராக

- 83: விரவும் புது மலர் இட்டு, நின் பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்ச வல்லார், இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிராவதமும், பகீரதியும்,
உரவும் குலிகமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே.

இக்கட்டான நிலைகள் நீங்க

- 84: உடையாளை, ஒல்கு செம்பட்டுடையாளை, ஒளிர்மதிச் செஞ்
சடையாளை, வஞ்சகர் நெஞ்ச அடையாளை, தயங்கு நுண்ணூல்
இடையாளை, எங்கள் பெம்மான் இடையாளை, இங்கு என்னைஇனிப்
படையாளை, உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

அல்லல் எல்லாம் அற

- 85: பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும், பனிச் சிறை வண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தாம், கரும்பும், என் அல்லல் எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு மேனியும், சிற்றிடையும்,
வார்க் குங்கும் முலையும், முலைமேல் முத்து மாலையுமே.

அச்சம் நீங்க

- 86: மால் அயன் தேட, மறை தேட, வானவர் தேட நின்ற
காலையும், சூடகக் கையையும், கொண்டு கதித்த கப்பு
வேலை வெங் காலன் என்மேல் விடும்போது, வெளி நில் கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே.

செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து புகழ்பெற

- 87: மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின் திருமுர்த்தம், எந்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால், விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர், அழியா விரதத்தை அண்டம் எல்லாம்
பழிக்கும்படி, ஒரு பாகம் கொண்டு ஆளும் பராபரையே.

அம்பிகையின் அருள் எப்போதும் கிடைக்க

- 88: பரம் என்று உனை அடைந்தேன், தமிழேனும், உன் பத்தருக்குள்
தரம் அன்று இவன் என்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரம் அன்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய, போதில் அயன்
சிரம் ஒன்று செற்ற, கையான் இடப் பாகம் சிறந்தவளே.

யோக சித்தி பெற

89: சிறக்கும் கமலத் திருவே. நின்சேவடி சென்னி வைக்கத் துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும், துரியம் அற்ற உறக்கம் தர வந்து, உடம்போடு உயிர் உறவு அற்று அறிவு மறக்கும் பொழுது, என் முன்னே வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.

தம்பதிகள் மனம் ஒன்றி மகிழ்ந்திட

90: வருந்தாவகை, என் மனத்தாமரையினில் வந்து புகுந்து, இருந்தாள், பழைய இருப்பிடமாக, இனி எனக்குப் பொருந்தாது ஒரு பொருள் இல்லை விண் மேவும் புலவருக்கு விருந்தாக வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே.

அரசாங்க காரியங்களில் வெற்றி உண்டாக

91: மெல்லிய நுண் இடை மின் அனையானை விரிசடையோன் புல்லிய மென் முலைப் பொன் அனையானை, புகழ்ந்து மறை சொல்லியவண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழுமவர்க்கு, பல்லியம் ஆர்த்து எழ, வெண் பகடு ஊறும் பதம் தருமே.

மனப்பக்குவம் உண்டாக

92: பதத்தே உருகி, நின் பாதத்திலே மனம் பற்றி, உன்தன் இதத்தே ஒழுக, அடிமை கொண்டாய், இனி, யான் ஒருவர் மதத்தே மதி மயங்கேன், அவர் போன வழியும் செல்லேன் முதல் தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும்முகிழ் நகையே.

உள்ளத்தே உண்மை ஒளி உண்டாக

93: நகையே இது, இந்த ஞாலம் எல்லாம் பெற்ற நாயகிக்கு, முகையே முகிழ் முலை, மானே, முது கண் முடிவுயில், அந்த வகையே பிறவியும், வம்பே, மலைமகள் என்பதும் நாம், மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

விரும்பித் தொழுது உயர

94: விரும்பித் தொழும் அடியார் விழிநீர் மல்கி, மெய் புளகம் அரும்பித் ததம்பிய ஆனந்தம் ஆகி, அறிவு இழந்து கரும்பின் களித்து, மொழி தடுமாறி, முன் சொன்ன எல்லாம் தரும் பித்தர் ஆவர் என்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே.

தூயமனநிலை பெற

- 95: நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது ஒன்றேயும் இல்லை, உனக்கே பரம்: எனக்கு உள்ளம் எல்லாம் அன்றே உனது என்று அளித்து விட்டேன்:- அழியாத குணக் குன்றே, அருட்கடலே, இமவான் பெற்ற கோமளமே.

எங்கும் தலைமையும் புகழும் பெற

- 96: கோமளவல்லியை, அல்லியந் தாமரைக் கோயில் வைகும் யாமள வல்லியை, ஏதம் இலாளை, எழுதரிய சாமள மேனிச் சகலகலா மயில்தன்னை, தம்மால் ஆமளவும் தொழுவார், எழு பாருக்கும் ஆதிபரே.

புகழும் தர்மமும் வளர

- 97: ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி குபேரன், அமரர்தம் கோன், போதிற் பிரமன் புராரி, முராரி பொதியமுனி, காதிப் பொருபடைக் கந்தன், கணபதி, காமன் முதல் சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர், தையலையே.

வஞ்சகர் செயலால் வருத்தம் உண்பாகாதிருக்க

- 98: தைவந்து நின் அடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்கு கைவந்த தீயும், தலை வந்த ஆறும், கரலந்தது எங்கே? மெய் வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர் தங்கள் பொய்வந்த நெஞ்சில், புகல் அறியா மடப் பூங் குயிலே.

அருள் தன்மை வளர

- 99: குயிலாய் இருக்கும் கடம்பாடவியிடை, கோல வியன் மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை, வந்து உதித்த வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில், கமலத்தின்மீது அன்னமாம், கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே

அம்பிகையின் திருவுருவை மனத்தில் எப்போதும் காண

- 100: குழையைத் தழுவிய கொன்றையந் தார் கமழ் கொங்கைவல்லி கழையைப் பொருத திருநெடுந் தோளும், கருப்பு வில்லும் விழையப் பொரு திறல் வேரியம் பாணமும் வெண் நகையும் உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றவே!

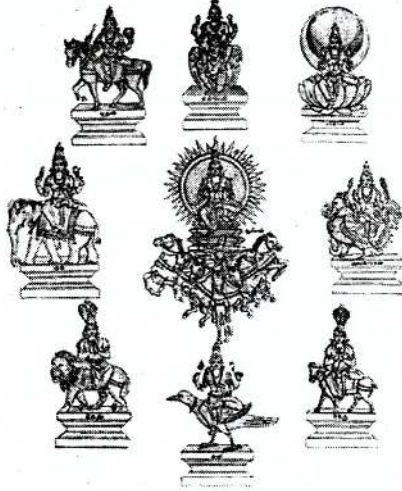
நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூ நிறந்தாளை புவியடங்கக் காத்தாளை
அங்குச பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை சேர்த்தாளை
முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே.

அபிராமி அம்மைப் பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி யிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
துன்ப மில்லாத வாழ்வும்
துய்ய நின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய் !
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே !
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி ! அபிராமியே !

நவக்கிரக தோத்திரம்

சூரியன் / ஞாயிறு

சீலமாய் வாழ சீருள் புரியும்
ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி!
சூரியா போற்றி! சுதந்திரா போற்றி!
வீரியா போற்றி! வினைகள் களைவாய்

காசினி இருளை நீக்கும் கதிரொளியாகி யெங்கும்
பூசுரர் உலகோர் போற்றப் பொசிப்புடன் சுகத்தை நல்கும்
வாசி ஏழுடைய தேர்மேல் மகாகிரி வலமாய் வந்த
தேசிகா எணைரட் சிப்பாய் செங்கதிரவனே போற்றி

உலகத்தின் இருளைப் போக்கி ஒளியினை வழங்கும் தேவே
பலரும் தொழுது போற்றும் பகலவா அருள் வழங்க
குலவிடும் வாசித்தேரில் குதிரைகள் ஏழு பூட்டி
உலாவரும் ஆதவாநின் உயர்கழல் போற்றி! போற்றி!

சந்திரன் / திங்கள்

எங்கள் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கும்
திங்களே போற்றி! திருவருள் தருவாய்
சந்திரா போற்றி! சற்குரு போற்றி!
சங்கடந் தீர்ப்பாய் சதுரா போற்றி!

அலைகடல் அமுதந் தன்னில் அன்றுவந் துதித்து மிக்க
கலைவளர் திங்களாகிக் கடவுளோர்க் கமுதம் ஈயும்
சிலைநுதல் உமையாள் பங்கன் செஞ்சடைப் பிறையாய்மேரு
மலைவல மாக மதியமே போற்றி ! போற்றி !

பாற்கடல் கடைந்த போது பட்டொளி கதுவத் தோன்றி
போற்றுவோர் தொழுவே நிற்கும் பொன்மய சோம தேவா
ஏற்றமும் உடையகோவே இமகிரி வலமாய் வந்து
தோற்றமே நல்கும் சோம தேவனே போற்றி போற்றி.

அங்காரகன் / செவ்வாய்

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
குறைவிலா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
மங்களச் செவ்வாய் மலராடி போற்றி!
அங்காரகனே அவதிகள் நீக்கு!

வசனநல் தைரியந்தான் மன்னவர் சபையில் வார்த்தை
புசபல பராக்கிரமங்கள் போர்தனில் வெற்றி ஆண்மை
நிசமுடன் அவரவர்க்கு நீணிலந் தன்னில் நல்கும்
குசநில மகனாஞ் செவ்வாய் குரைகழல் போற்றி! போற்றி!

சொல்லுக்கு வலிமை நல்கி தைரியம், ஆண்மை, வீரம்
நல்லவை அனைத்தும் நல்கி நலிவெலாம் போக்கி வைக்கும்
வல்லதோர் சக்திவகையில் வைத்துமே அருள் வழங்கும்
அல்லல்கள் தமை அகற்றும் அங்காரக போற்றி! போற்றி

புலவன் / புதன்

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
புத பகவானே பொன்னடி போற்றி!
பதந்தந்தாள்வாய் பண்ணொளியானே
உதவியே யருளும் உத்தமா போற்றி!

மதனநூல் முதலாவுள்ள மறைகளும் கல்வி ஞானம்
இதமுடன் அவரவர்க்கு விந்தைகள் அருள்வோன் திங்கள்
சுதன்பவிசு பாக்கியங்கள் சுகம்பல கொடுக்க வல்லான்
புதன்கவிப் புலவன் சீர்மால் பூங்குழல் போற்றி! போற்றி!

திங்களின் சுதனாம் தேவாசுக மெலாம் வழங்கும் நேயா,
தங்கிடும் ஞானம், விஞ்சை தமர்களுக் கருளம் கோவே
எங்கிலும் சாந்தம் கொண்டு ஈடில்லா புலவனான
மங்கள புதனாம் தேவன் மலரடி போற்றி! போற்றி!

பிரகஸ்பதி / வியாழன் (குரு)

குணமிகு வியாழக் குருபகவானே
மணமுள வாழ்வு மகிழ்வுடன் அருள்வாய்
பிரகஸ்பதி வியாழப்பர குருநேசா
க்ரஹ தோஷமின்றிக் கடாஷித் தருள்வாய்.

மறைமிகு கலைநூல் வல்லோன் வானவர்க்கு அரசன் மந்திரி
நறைசொரி கற்ப கற்போன் நாட்டினுக்கு அதிபனாகி
நிறைதனஞ் சிவிகை மன்றல் நீடுபோகத்தை நல்கும்
இறையவன் குரு வியாழன் இணையடி போற்றி! போற்றி!

வேதநூல் தர்மசாஸ்திரம் மேன்மையை அறிந்தோனாகி
சாதனையால் கற்பகத் தனிநாட்டின் இறைவன் ஆகி
சோதியாய் குருவுமாகி சொர்க்கத்தை மண்ணில் நல்கும்
ஆதியாம் குருவே நின்தாள் அடைக்கலம் போற்றி! போற்றி!

சுக்கிரன் / வெள்ளி

சுக்கிரமூர்த்தி சுபமிக மீவாய்
வக்கிரமின்றி வரமிகத் தருவாய்
வெள்ளிச் சுக்கிர வித்தக வேந்தே
அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்க்கருளே.

மூர்க்கவான் சூரன்வாணன் முதலினோர் குருவாய் வையங்
காக்கவான் மழைபெய் விக்குங் கவிமகன் கனகம்சுவோன்
தீர்க்க வானவர்கள் போற்றச் செத்தவர் தமையெழுப்பும்
பார்க்கவன் சுக்கிராச்சாரி பாதபங்கயமே போற்றி!

பிருகுவின் சுதனே யானான் பேரர்களின் குருவாய் மண்ணில்
தருகின்ற மழையுமாகி அதைத் தடுப்பவன் தானே யாகி
கருவென விளங்கும் சாத்திரம் கற்றவன் தானுமான
பெரியவன் சுக்கிராச் சாரி பொன்னடி போற்றி! போற்றி!

சனிவ்வரன் / சனி

சங்கடந் தீர்ப்பாய் சனி பகவானே!
மங்களம் பொங்க மனம் வைத்தருள்வாய்
சச்சரவின்றி சாகா நெறியில்
இச்செகம் வாழ இன்னருள் தாதா!

முனிவர்கள் தேவர் ஏனை மூர்த்திகள் முதலானோர்கள்
மனிதர்கள் சகல வாழ்வுள் மகிமை அல்லால் வேறுண்டோ?
கனிவுள தெய்வம் நீயே கதிர் சேயே! காகம் ஏறும்
சனியனே உனைத் துதித்தேன் தமிழனேற்கருள் செய்வாயே!

வள்ளலாய் கொடுமைசெய்யும் மன்னனாய் எவர்க்கும் செல்வம்
அள்ளியே கொடுப் பேனாகி அனைவரும் துதிக்க நின்ற
தெள்ளிய தேவர் மூவர் தெளிந்திட நடுங்க வைக்கும்
கள்ளமில் சனிச்சரன் கழல்களே போற்றி! போற்றி!

பாம்பு / ரௌத்ரன் (ராகு)

அரவெனும் ராகு அய்யனே! போற்றி!
கரவா தருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
ஆக அருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
ராகுக் கணியே ரம்மியா போற்றி!

வாகுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவர்க்கு அமுதம் ஈய
ஏகி நீ நடுவிருக்க இருசிரம் அற்றுசெய்
பாகுசேர் மொழியாள் பங்கன் பரன்கையில் சிரமேபெற்ற
ராகுவே உனைத் துதித்தேன் ரட்சிப்பாய் ரட்சிப்பாயே!

அமுதத் திற்காகத் தன் சிரம் அற்றவன் ஆனபோதும்
விமரனால் வரமும் பெற்று வியத்தகு பலமும் பெற்று
வெம்மை சேர் கதிரோன் திங்கள் வெருண்டிடச் செய்யவல்ல
செம்மைசேர் ராகுதேவன் திருக்கழல் போற்றி! போற்றி!

கேது / காலன்

கேதுத்தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி! பாவம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குகள் இன்றி
கேதுத்தேவே கேண்மையாய் ரஷி

மாதுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவர்க்கும் அமுதம் ஈயும்
போதுநீ நடுவிருக்கப் புன்சிரம் அற்றுவெய்யத்
தீதில்சேர் கதிர்வி ளங்கக் சிவன்கையில் சிரமேபெற்ற
கேதுவே! உனைத்துதித்தேன் கீர்த்தியாய் ரட்சிப்பாயே.

வானவர் நடுவில் நின்று வர்கடல் அமுதமுண்டு
தான்சிரம் அற்ற போதும் தனிச்சிரம் உடைய கேது
வானமீன் தன்னில் தனிவளர் அரசுஆன தேவன்
தேன் கமழ் கேது தேவன் திருக்கழல் போற்றி! போற்றி!

லிங்காஷ்டகம்

ப்ரஹ்ம முராரி ஸுரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
ஜன்மஜ துக்க விநாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ முனிப்ரபாரர்ச்சித லிங்கம்
காம தஹன கருணாகர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸுகந்த ஸுலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸுராஸுர வந்தித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தக்ஷ ஸுயஜ்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸுசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவையர் பக்திபிரேவச லிங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸூரகுரு ஸூரவர பூஜித லிங்கம்
ஸூரவர புஷ்ப ஸதாச்சித லிங்கம்
பரமபர பரமாத்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவலிங்கம்

லிங்காஷ்டகம் இதை தினமும்
சிவசந்நிதியில் சொல்வார்
சிவலோக காட்சியுடன்
சிவன் அருளும் கொள்வார்கள்.

கௌரி காப்பு

முன் நின்று செய்யுள் முறையாய் புனைதற்கு
என் நின்ற ருள்க செய் எலியுத்தி - மன்னவா
சொற்குற்றம் எனைப்பொருள் சேர் தொடைக்குற்றம்
எக்குற்றம் வாராமலோ.

காப்பு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரிமமாள் தாயிவரே
காத்தென்னை தோற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெலாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்த்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினும் உயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும்கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடியமகி ஷாசுரனைக் கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நிகைத்தல்லே சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய் காட்டிடுவீர்
நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
காப்பை புனைத்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு

நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையை தந்து விடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பை அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நற்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவாக்கு பெருங்காப்பை அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லமையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கும் வித்தகளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 என் தாயே வாழ்த்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடும் ஏந்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க் நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்

சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றும் இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகிறேன்
 காப்பெனக்கு கையிலுண்டு கடமைகளை செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி அணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால் உணர்வுமுண்டு
 இச்சகத்தி லோர்களைல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாய் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணார் அடிகள்

மலர்வு
10 - 11 - 1956

உதிர்வு
08 - 05 - 2016

(ஒய்வு பெற்ற ஆசிரியர், சிவகங்கை பெற்றோர்மீதுக் கூட்டுக்கொடும்)

அமரர் சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

கரையாத எம் மனதை கரையவிட்டு
விரைவாக சென்றதேன்
என்ஹன்றும் அன்புடன்
எம்மருகில் சிறந்தீர் எம்மை
அன்பு பாசம் யரிவு என கன் அயராது
யார்த்து வாழ்ந்த உறவுகளை
எல்லாம் நவிக் விட்டு
காலம் காலமாக கண்ணீரைத் தான்
வாழ்க்கையாக தந்து விட்டு சென்றாயே
எம் தெய்வம் நிறப்பே மீண்டும்
கின் பூவுலகில் உம் நிறப்பு
வேண்டும் எங்களுக்கு

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

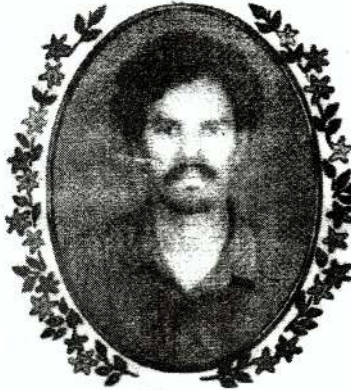
ஓம் ஶடதி! ஶடதி! ஶடதி!!!

உங்கள் பிரிவுத் துயரின்
குடும்பத்தினர்

(லெட்சுமி-ஒவ்செத் பிழிண்டிள் தெல்விபடி - 0214909133)

கண்ணீர் அஞ்சல்

10
11
1956

08
05
2016

(ஓய்வு பெற்ற ஊழியர், இணக்கப் பெற்றோலியக் கூட்டுக்காபலம்)

அமரர் - சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

சொல்லியு வார்த்தைகள் இல்லை நண்பர்!
சோகமான நாளது இன்று எமக்கெல்லாம்
விதியின் வசத்தால் விடை பெற்ற நண்பர்
வீழ்விழும் நீர் வாழ்வீர் - என்றும்
கள்ளபற்ற வெள்ளை உள்வந்தையும்
பங்குக அற்றவுடைய கொண்ட நண்பர்
உறவாட நாம் உமக்காக காத்திருக்க
நீள்துயில் தளை எமக்களித்து
கிறைவள் திருப்பாதம் கிணைந்தீர்
தங்கள் ஆத்மா சாந்தி வற வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

அன்னாரின் பிரிவு துயரில்
நண்பன்
கந்தையா வைரவநாதன்
(அவுஸ்ரேலியா)

(செல்கப் பிரின்பாள் நெல்வெடி - 0214909133)

கண்ணீர் அஞ்சலி

மார்ச்
10
-
11
-
1956

உதிர்வு
08
-
05
-
2016

எமது நிறுவனத்தின் மாணவி S. கிருஷ்ணா வின் மாமனும், எமது நிறுவன வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட வசல்வநாயகி (மீசி) அவர்களது அன்புக் கணவர்

அமர்நீர் சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்
(ஒம்ஷ வற்ற ஊழியர், கணக்கை வழிநாலைமக் கூட்டுத்தாயனம்)

பிறப்பு என்பது இயற்கையின் நியதி
இறப்பு என்ன விதிவிலக்கா? - இருந்தும்
இத்தனை விரைவில் வருவது
இறைவன் செய்த சதிக்கணக்கா?
பிரிவினைத் தாங்கும் வராங்களைத்தானே
இறைவனைத் தினம்தினம் வேண்டி வந்தோம்
அவ் வரத்தினை தந்திட மறுத்த இறைவன்
உன் உயிரினை மீட்டுத் தருவானா?

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

ப.சுஸ்வராநாதன்
நிர்வாகி, கல்விச் சமூகம்
Ravens E.M.C.
கரவண்டி.

தமிழ்நாடு - 021 2264014

கண்ணீர் அஞ்சல்

மளவ
10
-
11
-
1956

உதவ
08
-
05
-
2016

ஓய்வு வழி உயிரியர்: சிவங்கை வழிநோலியக் கூட்டுத்தாபனம்

அமரர்

சோமசுந்தரம் ஞானசுந்தரம்

நல்ல மனம் கொண்டவராய் நானும் வாழ்ந்து
சமூகத்திற்கு பல சேவைகளும் பாங்காய் ஈடுது
சொல்லரிய சிறப்புகள் தூணும் கண்டு
சிறப்பாக வாழ்ந்த அன்னார் சேர்ந்தார் இறைபதமே!
இவரின் சிறப்புச் செய்தியால்
கீழ்க் சோகத்தில் வாதும் உறவுகளோடு
நாளும் வாயர் பகிர்கின்றோம்

அன்னாரின் நினைவைப் சூழும்படியானும், மனது அழிந்த அறாதுபத்தை தெரிவித்து
கொள்கின்றோம் அன்னாரின் அருமை சாந்தியையும் இறைவனைப் பிராந்திக்கொண்டோம்.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!!

செங்குந்தர் வீதி,
கரவெட்டி கிழக்கு,
கரவெட்டி.

செங்குந்தர்
விளையாட்டுக்கூடம்

(கொடைக்குடி பிரிண்டர்ஸ் தொலைபேடி - 0214909133)

நன்றி நவீல்க்றோம்

எமது பாசமிகு குரும்பத்தலைவரின் பிறிவாற்றமைமினால் துயருற்ற வேளையில் ஆறுதல் வார்த்தைகள் ஶறியவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம் அனுதாபச் செய்தி தெரிவித்தோருக்கும், வைத்தியசாலையில் அதி தீவிர சிகிச்சை அளித்தவர்களுக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிப் பத்திரம் வெளியிட்டவர்களுக்கும், மரணச் சடங்குகளில் ஆறுதல் வார்த்தை தெரிவித்தோருக்கும், சிறுதிக் கிரியைகளில் உதவியோருக்கும், இன்னேரன்ன பல உதவிகள் செய்து நல்லாதரவு நல்கிய உறவினர்கள், நண்பர்கள், நலன்விடும்பிகள் 'அனைவருக்கும் அந்தியேட்டி மதிய போசனத்திற்கு வழவேலர் மணி மண்டபத்திற்கு வருகை தந்தவர்களுக்கும், சீந்த நினைவு மலரை அழகுற அச்சிட்டத் தந்த நெல்லியழ தமிழ்ப்புங்கா அச்சகத்தினருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியை அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை சீழ்ந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ சீழ்ப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
அது வீணாகுவதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகிறது.

இந்த மாற்றம் உலகநியதியாகும்.

புகலான் ஸ்ரீ கருவணி

